

אלו טרפות פרק שלישי חולין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס
גמ' נקדיה במלע. וכן
לקמן דף עז ע"א נקדד
כמין טבעת. עירובין נח
ע"ג שמעתי שמקדדין
בהרים. ע"ו דף לז ע"א
וקדור כמין ארובה ונעמד
עקר קד גרים בכל הני צ"ב
דלתי"ן קדוד:

[illegible]

מוסף רש"י
בוקר סריקו, כדים דיקים,
כלומר דברים שאין מעם
(ע"ז לר). מחט שנמצאת
בעובי בית הכסות.
דלה לעיל חט א.

בן נחמן "מקום הדבק
והוא שנשתייר בו
אבי כמלא" (ב) במדא
אמר רב "יודה אמר
א ריש טבחיא דצפורי
נתן אי זו היא כרם
אמר רבי "הושע בן
מנאל אמר איסתומכא
קרי מוקם פסיוני וכל שאר הכרם
קרי מילוני: וכל כרם צבירה.

אמר רב אחא בר רב
המיצר ולמטה ירבי
ומואל מקום שאין בו
גיבא משמיה דרב
והוא כרס הפנימית
דרכי יוסי בר חנינא
כרס הפנימית ואחור
את רב הכרס רבה
רעקתא מאי מפרעתה
פרעני טבחי בנהרדעא
הונא א"ל רב אשי
תתא מאי א"ל כולוה
הונא ודרב אסי א"ר
רשה רב אחא בר עוא
ערבא מאי א"ל הני
אמר בגדולה כו':
תתא אר"א לא גדולה
ה קטנה ממש אלא
הוא רובא וזו היא
רובא ולא ויטפח וזו
רובא רובא ולא היו
היהויה טפח במשהו
יע בה טפח לא היו
יבא אמר רבי אסי
שאם תמתח תעמוד
חייא בר אבא לדידי
אמברא ונהרדעא
אלע טרפה וכמה יתר
הכנן דעיילן תלת
לא ציפא ברווחא:
תנו רבנן מוחט
מצד אחד כשרה
עליה קורט דם
בידוע

כבר פירשה רב אחא. דהיינו מן המצור ולמטה והוא כנגד מפרצה:
היא: **ודרכי אבינא.** דלמר כרס הפנימי צוושט הוא: **ודרכי מערבא.**
למחרי כל הכרס כולו קרוי פנימי וידון בנקב משכסו: **מאי.** ויזין
ללא אפסוק הלכתא עבדין לחומרא וטרפין בכל הכרס בנקב
במשיה כבני מערבא. ומידי כל היק טרפות און כל טרסין
במשיה בנקב דכתיבו דכל כחה ללא משתבחן אולין בחר רובא
כדנפקא לן בפרק קמא (לעיל 16.) מהאליה תמימה¹ ומקרא טובא
ובסורבי דריא: משום דשיכון דנקון בתיבוי²: **גדולה משם.**
גדולה שבגדולת: **כל שנקרע בה וכו'.** כלומר כל הידע דשמתחבא
אז טפח אז רובא טרפה: **רובא פטישא.** דרובו ככולו: הכי גרסין
לא יצירא דרובא טפח במשכסו. אז היא משכסו טפח מרובא הוה
מיקרע טפח: **נקדרה.** כמין ארובה עגולה ורובא הקדירה כסלע
מטעע רחב הוא: **טפח תמסא.** אז הוה מושכו לכאן ולכאן שיכנס
העוגל לאורך או לרוחב תמסא בו טפח בצומה קדירה: **טפס**
לעין אותה יכנסו שלשה בנקב דחוסק אז בלא ליפא כדנחשה:
צירוע

ואיזהו כרם החיצונה בשר החופה את רוב הכרם. וא"כ אל
 קן חסד לנו מ"ח טעפות נדבש החופה את רוב הכרם
 הוא משב שמעמח נדבשם פירקין וצריש פירקין (דף מג.) פירשמי:
רובא ולא היה טפה פירקין. פי' פסיטא דרוב מעול לכולי עלמא
 וקלת מינה מאי קא משני
 גלא צריחא דאיכא טפה נמשהו מהו
 המינחא עד דמיקרב בה טפה לא הוה
 טרפה ואמאי ס"ד למימר הכי ורבינו
 חננאל גרים דליכא טפה ומשהו ורז"ה
 לפרש רובא דלא הוי טפה ריחוי
 כשאין בכל הכרם טפה ולכן פריך
 שפיר פסיטא דלא צני טפה שהרי
 אין כבולה טפה ומשני כגון דאיכא
 טפה ומשהו מהו דחמא כיון דאיכא
 כבולה טפי מטפה לא מיטרפא עד
 דמקרב טפה:

לכשתמתה תעמוד על טפח.
שחקקק
נחמו ויחמו הטוט ייהיה בלרכו
טפח: מחמט שנמצאת בכובי בית
הכסות בצד אחד בשרה. אלל
בהמסס אפילו מזל אחד שלל נקב
מנעבר לעבר טרפה וז כך פיש
לש"י נמקוס אחר אפילו אס ממלל
לומר דלץ סכרה שיהא טרפה ואלל
לומר ינקב אלל חני עור מרפה למחר
לכוליה ינקב וחישיין שמל הכריל
כי היי דחיש"י [גני וטני] כרש
פירקין [דף מג.] למלן דחיש"י לספק
דברוס ואל דקתי בנמחתי המסס
ובית הכסות שקבי לחון דמשה
דכעין נקב מפילס לאל דוקא לחון
שיהא מפולס אלל כלומר לחון כלפי
חון ולפוקי נקב וזה לחון זה וזה
לוקחמז נקב אחד שיהא עטוי ויהא
הכסות כרץ לפרס דז אומר זל אחד
מנכנים כלפי הרשי דאי זל שנחון
כלפי חלל הנוק אפילו לל ינקב כלל
כלפי שנמלל חקט בחלל הנוק טרפה
לחמר נקוי נקב ואחל ואלל נגלה
לר"ת לומר שיהא טרפה וז כלל ינקב
אלל חני העור של המסס ונראה לו
בהמסס נני מזל אחד כשרה ואל
דנקט בעניי בית הכסות מזל אחד
כשרה נקט נמי דחיש"י לדרין טרפה
לש"י דמלמל מפסעט איה ועוד
לאומר ר"ת דהאי נמי חדש הוא דס"ד
למלמל אפילו משני לדרין כנוק שנקבו
שני העורות כשרה לפי שטוב ע"ג
המסס ומדועק שס בשומן אפילו הדין
לדמות דנקות מנין שאל ילא הרשי

ימדי דהוא לחלוטות שניקבה ויריסם מעמידין אותה דכשרה קא
משמע לן ¹¹ הכא דטרפה וא"ת הא אמרינן בזמה מדליקין (שם דף ט.
ג) הנה חלת מייל דאשית שמיהו הובלילא כי כפי וכו' כפי הובלילא
למאי נפקא מינה למחט שמנאלת צבויי ביה הכיטות והשתא מאי
נפקותא אותה הא בתריביו אמרינן מלך אחד כשרה שעתה
אמרין צית הכיטות אלב במה שקורין עכשיו הובלילא היינו מה שהיו
גרעיס לקרות ביה הכיטות אפילו מלך אחד טרפה הואיל וינקב
עור שלם אי נמי שלא נטעה נמי בצבויי דלדיס טרפה דהוי שקורין
שקורין אותו עכשיו צית הכיטות דהוא המסס אלב במה שקורין
עכשיו הובלילא דהוא מה ¹² שקורין מתחלה צית הכיטות אפילו משני
דלדין כשרה דהוא כמו לחלוט שניקבה ויריסם מעמידין אותה:
המחיל

קשייטא. גרעיני תמרה: צליפא. עם אוכל הגשאר סביבותיה כש

קלד א מר פיו מהלכות
שמיטה הלכה זו
סנה עשין סג טושיע יוד
סימן זה ספיקו ה
קלד ב ג מר פיו
הל' ה ופיו סס
הל' ס סנה עשין סג
טושיע יוד פ' מה ספיקו
12

קלו ד ה מ"י שס פ"ע
הל"ו עוש"ע שס
סע"ף ד:

קלל ו' ז' מ"י שם פ"ו
הל"כ וי"ב מהל'
מכירה הלכה טו' טו"ש
שם סע"ף ה' [טו"ש]
ח"מ סימן רכ"ד סע"ף כ'
ויברך אלפס ע"ד כ"כ
פרק ו' דף ר"א:

שיטה מקובצת

ו חִיבוֹת וְאִנִּי יוֹדַע מֵהוּ
 נִמְחָק: **ז** מִשְׁנִים אוֹחֲזִין
 אָמַר אֲמִיר אֵלֶּה נִרְדְּעָא
 אֲנִי: **ח** כֵּן פִּי רִשִּׁי
 מִבְּקוֹם אַחֵר יָבִיב הַמִּדִּי
 וּפִי לִלְבֹּם הַגּוֹלִל: **ט** צוּר
 לִפְרֹשׁ לֵאמֹר צַד מִכַּפְּתִים:
י וְאִין נִרְאָה לִירֵיחַ לֹמֵר
 שִׁיחָא מִטְּפָא כְּשֵׁלֵל יִקָּב:
יא קָמִיל דְּטַרְפָּה וְאִלֵּין הָא
 אֲמִירִי בִּפִי כְּמֵה מְדִלִיק
 גְּבִי דְחֵלָה: **יב** דְּהוּא
 מֵה שְׁהוּ קִרְוִין מִתְחַלְהֵי

דבינו גרשום

בזק סיריני נודת וקם
כחור כחורא כלא אצבע
אשור. וז שנקרע ורז
החיצונה. כלומר כרס
החיצונה בדבעין למרשי
בנמאר. ר' יהודה אומר
כלומר טפח.
בגדרה. שנקרע
החיצונה וקטנה הרובא
אפי' לא תקרע טפח אלא
כלומר טפרה. שיש ארבע
שטונות. אחת האברים
ולא יכלו להי' להי' למיכ
מניה. לישאן אחריה
אשר ירכי עיני סמנת
לשון וקם.
אשטאכא.
אשטאכאכל כלעז. כי העצר
ולמטה חקם שסמחילן
כיו סמנין כי מילת וז
בזק שמגרין כי הרס
מחר שמרחילין אותו.
אמר דמעי' (שם) (שם)
הרציק. כבר מרשד ר' אריא.
אחא בריר דרב אריא.
כלומר כי העצר ולמטה
ז' שריר כמפתח: ר'
אבינא דרבני מערבא. אמר
כלומר דאמיין כל הרס
זו לא שריר העצמי:
כל וז הוא שרש בגדרה.
טפח. וכל דמקור רובא
הוא הוי טפח.
קטנה עקנה טפח אלא
אם אפ' קטנה שחלקה
רובא כרס החיצונה לא
היא טפח אלא ששמשו
הוי טפח כיזן אחת
והז שנקרע לא הוי טפח
שחונה קטנה: נקדרה
סעל. כל בגדרה הרס
החיצונה נקדרה קשיא
קשיא. כלעז.
בציפי כי כלומר קשיא
חלת קשיא. עם שריר
האכלא שרש שחלקה
המרסין אז יכול לאוכלו
(על הכל) [ובלון] נקדרה
על קשיא שנקטע חז' השריר
וזה קשיא. בלא ציפי
עצום. ע' בלא

(א) אולי צ"ל והוא כנגד
מפרטתא ובי"ה ברש"י.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones